

د خلافت د منصب تشه او د لنډمهاله امير په توگه د زيات عمره معاون ټاکل

(د دستور مقدمې د ۳۳مې مادې تشریح)

(ژباړه)

پوښتنه:

بسم الله العظيم وبه أستعين

قدرمن عالم، السلام عليكم ور حمت الله وبرکاته!

دوې پوښتنې لرم، که مهرباني وکړئ، راځواب يې کړئ. له الله سبحانه وتعالی غواړم چې تاسو او ټول هغه کسان چې د اسلامي ژوند د بيا راتگ لپاره کار کوي، ثابت قدمه او استوار وساتي. «د دستور مقدمه» کتاب کې (۳۳)مه ماده داسې بيان شوې ده: «که خليفه د لنډ مهاله امير له ټاکلو څخه وړاندې وفات يا عزل شو او يا په بل دليل د خلافت منصب خالي شو، د معاونينو له ډلې څخه به د خليفه زيات عمره معاون لنډ مهاله امارت په غاړه اخلي». د دې موضوع دليل څه دی او ولې زيات عمره معاون لنډ مهاله امارت پر غاړه اخلي، نه بل؟

ځواب:

وعليکم السلام ورحمت الله وبرکاته!

«د دستورمقدمه» کتاب کې (۳۳) مه ماده په مکمل ډول روښانه ده، چې دا لاندې دوې موضوعگانې پکې شاملېږي:

۱. د خليفه له وفات څخه وړاندې د ده له لوري د موقتي امير د ټاکلو دليل د صحابه وو له اجماع څخه اخيستل شوی دی. د دستور مقدمه کې د دغې موضوع په شرحه کې داسې ذکر شوې ده: «که خليفه احساس کړ چې اخل يې نژدې دی، پر ده لازمه ده چې د خلافت منصب له خالي کېدو څخه وړاندې او په مناسب وخت کې د نوي خليفه د ټاکل کېدو لپاره لنډ مهاله امير وټاکي؛ ترڅو هغه د خليفه له وفات څخه وروسته خپل کار، چې تر دريو ورځو پورې د نوي خليفه ټاکل دي، پيل کړي. لنډ مهاله امير د شرعي احکامو د تبني صلاحيت ځکه نه لري، چې هغه د خليفه صلاحيت دی، چې امت بيعت ورسره کوي. همدارنگه ده ته روا نه ده، چې خلافت ته نوماند شي يا يو له نوماندانو څخه خليفه وټاکي. ځکه حضرت عمر رضی الله عنه هغه څوک لنډمهاله امير ټاکلی و، چې د خلافت په نوماندانو کې نه و. د نوي خليفه په ټاکلو د لنډمهاله امير ولايت په دې دليل له منځه ځي، چې دا يوه موقتي چاره و او د نوي خليفه په ټاکلو پای ته رسېږي.

د دغې کړنې دليل، د عمر رضی الله عنه هغه کړنلاره ده، چې د زخمي کېدو پر مهال يې د لويو صحابه وو په شتون کې انتخاب کړې، چې هغوی د ده پر وړاندې هيڅ اعتراض او مخالفت ونه کړ. نو همدا د اصحابو اجماع ده.

همدارنگه عمر رضی الله عنه له زخمي کېدو وروسته د خلافت شپږو نوماندانو ته داسې وويل: د دغو دريو ورځو په بهير کې صهيب ستاسو د جماعت امام دی او تاسو د خليفه په ټاکلو کې مشوره وکړئ. همدارنگه طبری په

خپل «تاریخ» کتاب کې ذکر کړي دي، چې صهیب رضی الله عنه ته یې وویل: درې ورځې د لمانځه امام شه! همدارنگه ویې ویل: که پنځو کسانو پر یوه اتفاق وکړ او یوه سرغړونه وکړه، سر یې په توره ووهه!

صهیب رضی الله عنه پر دوی امیر ټاکل شوی و. دا چې په لمانځه کې امام ټاکل شوی و، نو په لمانځه کې امام کېدل د امیر کېدو په معنا دی. پر دې سربېره د جزا ورکولو صلاحیت هم ورکړل شوی و او د وژلو حق له امیر پرته بل څوک نه لري. ځکه دغه کار د لویو صحابه وو په حضور کې له کوم مخالفت پرته وشو. نو له دغه دلیل څخه د صحابه وو رضی الله عنهم اجمعین اجماع استنباط کېږي، چې پر خلیفه لازمه ده تر څو په دا ډول حالاتو کې د نوي خلیفه د ټاکل کېدو د مسولیت لپاره لنډمهاله امیر تعیین کړي.

۲. د لنډمهاله امیر د ټاکلو د څرنگوالي موضوع هغه مهال را وړاندې کېږي او لومړیتوب پیدا کوي، چې خلیفه د لنډمهاله امیر له ټاکلو څخه مخکې وفات یا عزل شي، ځکه د لنډمهاله امیر ټاکل یوه اداري چاره ده. نو د هغې مادې تبني، چې دغه اداري چاره تشریح کړي، جایزه ده. پر دغه اساس په (۳۳)مه ماده کې بیان شوي: «هغه معاون چې تر نورو زیات عمر لري، که د خلافت د نوماندۍ غوښتونکی نه و؛ لنډمهاله امیر ټاکل کېږي او که یې د خلافت د منصب لپاره د کاندیدېدو اراده لرله، بیا ورپسې معاون، چې زیات عمر لري، موقتي امیر ټاکل کېږي... او په همدې ترتیب د لنډمهاله امارت لپاره د عمر زیاتوالي ته لومړیتوب ورکول کېږي.»

کله چې ټول تفویضي معاونین د خلافت مقام ته د نوماند کېدو اراده ولري، په تنفيذي معاونینو کې په ترتیب چې هر یو د عمر له نظره لوی وي، لنډمهاله امارت به په غاړه اخلي.

کله چې ټول تنفيذي معاونین د خلافت د نامزدۍ غوښتونکي وي، موقتي امارت په دوی کې تر ټولو کم عمره پورې منحصر کېږي. باید و پوهیږو چې د دغه حکم په تبني کې واجبي باورونه په پام کې نیول شوي. ځکه معاونین په حکم کې تر ټولو پوه او د مخکیني خلیفه له مهال څخه ښه خبر کسان دي او له تفویضي معاونینو څخه وروسته تنفيذي معاونین په پیژندگلوۍ او تجربه کې له خلیفه سره د ارتباط پر بنسټ، د ده له اعمالو څخه تر ټولو ښه خبر او پوه خلک دي.

نو دوی د لنډمهاله امارت لپاره ډیر وړ کسان دي او که تفویضي معاونین په خپلو کې سره یو شان وو، غوره توب په دوی کې د معاونیت پر اساس نه، بلکې یوازینی مناسب لامل یې د عمر زیاتوالی دی او دغه راز په تنفيذي معاونینو کې هم دا ډول دی.

همدارنگه د لمانځه د امامت کې چې کله لمونځ کوونکي د امامت په شرطونو کې سره برابر وي، د مسلم د روایت پر اساس په دوی کې باید زیات عمره د لمانځه لپاره وړاندې شي او مسلم په خپل صحیح کې له شعبه او له اسماعیل بن رجاء څخه روایت کړی، چې شعبه له اوس بن ضمعج او هغه له ابو مسعود څخه روایت کوي، هغه وایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مور ته وفرمایل:

«ستاسو غوره قاري او قرآنپوه دې د جماعت امام شي او که ټول د قرآن په قرائت کې سره مساوي وي، بیا چې

هر یو زما په سنتو کې تر نورو پوه دی، امام دې شي او که په سنتو کې هم سره مساوي وي، په هجرت کې تر

نورو مخکینی او که په هجرت کې هم مساوي وئ، زیات عمره دې امامت وکړي. هېڅوک دې د بل چا په کور او سلطنت کې امامت نه کوي او د کور د خښتن له اجازې پرته، د هغه په ځانگړي کور کې کښېناستل جایز نه دي.»

نو د لنډمهاله امیر په ټاکلو کې تبني شوې چاره زیات عمره ته ورکول کېږي، چې په ټولو کې ترجیح د عمر پر اساس ده.

ستاسو ورور عطاء بن خلیل ابو رسته

۱۴۳۵، د شعبان ۲مه

۲۰۱۴، د مې ۳۱مه